

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIO Y RELACCIO: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

SOCIALISME AL REVÉS

A Restauració passarà a la historia de las desdixas nacionals com la loca covadora dels grans negocis ruinosos pel país, trets del ou á benefici únich y exclusiu de las cáfilas d' explotadors que viuen á la sombra regalada de la monarquia.

Llarga, sino interminable seria la llista dels privilegis que s' han concedit, dels monopolis que s' han establert, de las gangas y subvencions de tota mena que s' han otorgat... y si una cosa assombra es que 'l país que ja casi ha acabat los quartos, no dongui senyals de haver acabat també la santa virtud de la paciència y la irrisoria estupides de la resignació passiva.

Sols faltava que 'ls homes que tants cistells han fet, demostrassin qu' eran capassos de fer un cove... y aquest cove gros, un verdader cove de pesal, ara 'l tenim á la vista, ab motiu de la presentació á las Corts del projecte de ley prorrogant fins al any 1980 la concessió de las líneas férreas, qu' eran revertibles al Estat als 99 anys de la seva concessió.

Aquesta ganga estupenda equival á regalar á las companyias una suma de 1,400 milions de pessetas mal contadas.

Vegin si no n' hi ha per desesperarse, per alzar lo coure ab energia, per enviarho tot á rodar.

Las líneas férreas van construirse casi totas ab 'l ausili de fortas subvencions del Estat. Las grans companyias que avuy reclaman la indicada prórroga portavan rebuts á títol de subvencions y ausilis no menos de 800 milions de pessetas, que s' han fós com lo glas al calor del sol de la canícula.

Aquestas sumas de la nació, mes las cantitats posadas en lo negoci pels incautes accionistas, tot ha desaparegut com fum, á un cop de vent. Los pobres accionistas son els que 'n gemegan, y dels gemechs de las victimas se 'n treu avuy partit per alcansar els que han causat la seva desgracia, nous medis y nous recursos per prosseguir sos despilfarros.

En nom dels accionistas arruinats, en nom dels accionistas que veuen passar los anys y 'ls llustres sense cobrar ni un miserable cupó, se reclama avuy novament 'l ausili del Estat per medi de la prórroga del termini de las concessions.

No hi hauria res mes respectable que la sort de tantas y tantas familias que, guiadas per un noble impuls de progrés, van fiar sos estalvis y sas fortunas á las empresas ferrocarrileras; nero tenim la plena seguretat de que siguin las que 's vulgan las ventatjas que 's concedeixin á las companyias, dels 1,400 milions de pessetas que se 'ls condonin ab motiu de la prórroga de las concessions, no n' arribará en definitiva ni un céntim á las mans dels infelissos, qual desdixta s' invoca avuy per justificar aquest nou escándol financier.

Jo seria partidari de totas las concessions possibles si aquestas havian de servir per treure de pena á las pobras victimas de sas ilusions patrióticas... es á dir, si en la construcció y explotació dels ferro-carrils espanyols s' hi hagués arruinat tothom, els xichs y 'ls grossos, es á dir los accionistas y 'ls que desde 'ls concells de administració han manejat constantment los seus interessos.

Pero 'l contrast que ofereix la penuria y la miseria dels uns y 'l escandalosa opulencia dels altres, es prou y massa eloqüent, per dir com dihém:—Cessi de una vegada tanta farsa, y fassis lo que deu ferse, que no importa tant tirar una gran porció de la fortuna pública als afamats tiburons que tals tragaderas tenen, com pescarlos un á un, y examinar lo que portan al ventre, desentranant la forma y 'l ocasió en que van tragar-s'ho.

No uza nova ganga, sino un acte d' estricta justicia es lo que s' imposa.

Sapiguém com s' han construït las líneas: sapiguém si valen realment lo que diuen ells: si 'ls kilòmetros tenen la mida exacta que han de tenir: si tot lo que s' ha gastat es lo que devia gastarse, y si tot lo que apareix pagat s' ha satisfet santa y cristianament, com mana la ley de Deu. Averiguém de ahont dimanan los successius auments de capital que portan aparellats correlatius auments de interessos, fins á deixar á las accions sense 'l mes mínim benefici. Posém en clar lo que s' ha gastat en captarse la benevolencia y 'l apoyo dels homes polítichs de la mànega ampla, capassos de deixar passar los mes grans gatuperis sense 'l mes mínim correctiu. Estudiém 'l art de birli-birloqui que reyna en molts estatuts y reglaments, en virtud del qual un grupo de mangonejadors monopolisan la direcció de las companyias, á despit de la majoria dels accionistas que 's quedan sense medi hábil de tenir representació en las Juntas anuals ahont s' aproban los balanços y 's prenen devegadas los acorts mes lessius y disbaratats.

Aixó es lo que s' ha de fer avants que tot: escombrar, netejar, treure trenyinas y bruticia; aclarir, brunyir, establir la deguda transparencia en tot... Aixó es lo que s' ha de fer de moment... Després se provehirá lo que convingui.

Concedir novas gangas als que han sabut convertir una empresa en negoci seu exclusiu y en dany constant y manifest dels que plens de bona fé hi havian aportat els seus diners, equival á afegir á lo perdut, premiant la llestesa dels que tan partit saben treure de las desdixas públicas y particulars.

Invertir una gran part de la fortuna de la nació en alentar aquesta explotació inícuca, equival á donar un pernicios exemple de socialisme al revés.

Lo verdader socialisme tendeix á millorar la sort de la majoria dels ciutadans á expensas de la minoria; á beneficiar als petits á expensas dels grossos. Aixó podrà ser injust, segons los medis que s' utilisin; pero no pot negarse que respon á un esperit benéfich y filantrópich.

Pero lo socialisme al revés, 'l absorció dels petits pels grossos, dels pobres pels opulents, dels humils pels po-

derosos; la lluyta despiadada dels aucells de presa contra 'ls indefensos moixonets, protegida y alentada pels governs ab los recursos del Estat, constituheix una iniquitat horrible, que no té justificació, ni atenuant possible.

Los que sembran tals llevors, no han de queixarse si demá veuen brotar d' ellas lo temut flagell de la revolució social.

P. K.

Nou rasgo de patriotisme del célebre Marqués.

Molt s' ha ponderat lo seu desprendiment consentint que 'l govern transformés en barcos de guerra 'ls seus vapors mercants; y no obstant, hasta ab aixó está fent un negoci mes rodó que la panxa del jesuita mes

pintat. Ab motiu de la insurrecció de Cuba las transaccions entre la metròpoli y la colonia escassejan, y per lo tant no hi ha transports que pogan alimentar la existencia de una numerosa flota.

En aquest moment crítich, lo govern diu:

—Vaja, vinguin uns quants barcos que jo m' encarregaré de sostenirlos pel meu compte.

Y 'ls vapors mercants son armats de guerra y 'l govern corra ab tots los gastos.

Ab tots los gastos, inclús ab 'l impost del arrendament.

Per cada barco arrendat se pagan á la Companyia trasatlántica 20,000 duros mensuals, ó siguin anualment 240,000 duros.

Valen los vapors uns ab altres 800,000 duros, ergo 'l Estat satisfá per aquest capital un interés de un 30 per cent anual.

Si la guerra dura quatre anys, 'l Estat haurá amortisat lo valor íntegro dels vapors de la Trasadatlántica, y 'ls vapors que 's pudrirían en los ports, per falta de carga, quedarán encare de propietat de 'l afortunada companyia.

Negocis aixís sols els fan els juhús.

Els juhús que van tot lo dia á la sinagoga, y allá entre lo silenci propi de tals establiments, mentres los fidels devots resan, ells rumian y conjuminan las combinacions mes lucratives.

Per aixó diuen sempre qu' en premi á sos sentiments religiosos Déu els protegeix.

Dissapte que vé, 18 de Juliol, NÚMERO EXTRAORDINARI de
LA CAMPANA DE GRACIA

Brillantissima ilustració.—Interessants traballs d' actualitat.

8 planas de text y dibuixos

10 céntims

Per aixó son tan partidaris de la FÉ. Volen que 'l pobre tingui sempre una vena als ulls perquè no pugui adonar-se de aquests monstruosos escàndols.

Xifras que figuren en los pressupostos: 5,000 pessetas destinades á la casa natal de Sta. Teresa de Jesús.

13,218 pessetas pera l' ofrenda del apóstol Sant Jaume.

Tot pels Sants.

Pels pobres obrers que fan lo miracle de treballar molt i de viure casi sense menjar; per aquests infelissos ni un céntim.

Del projecte de lley prorrogant lo terme de las concessions ferrocarrileras hi ha un gran número de diputats y senadors que 'n son obertament contraris.

Pero aixó no ha d'obstar perquè 'l projecte de lley s'aprobi y 's consumi 'l gran negoci.

Sagasta presideix la companyia del Nort y Cánovas presideix la companyia de las líneas andaluzas, y si 'l un mana en la minoria, 'l altre disposa de la majoria.

De manera qu' en últim resultat será lo que tassin aquest parell de sastres.

Si 'l país no pren la resolució de rompre'ls el fil y volcarlos el vetllador.

Una frase de un periódich carlí á propósit de la lley prorrogant lo terme de las concessions ferrocarrileras:

«Si de repent obrís lo góvern totas las presóns d' España y posés en llibertat als presos, manant tancar al mateix temps á la guardia-civil, tots los lladres que 's troban en aquellas no podrian robar una quantitat igual á la que representa 'l momi que 's tracta de concedir á las empresas ferro-viarias.»

Es veritat: no ho podrian robar, perquè la gent honrada 's defensaria y si no tingués armas de que disposar, hasta ab las unglas.

¿Per qué no ha de fer lo mateix en defensa de 'l herencia dels nostres fills?

Un' altre frase, pero aquesta no es de cap carlí, sino de *El Imparcial*.

«Lo regalo á las companyias se fá per sos mateixos concellers.»

«Desde que 'ls juhús compraren á Jesucrist per 30 diners, no han tornat á fer un negoci tan barato.»

Paraulas bonicas y justas... no pot negarse.

Pero al punt á que han arribat las cosas, ja no 's necessitan paraulas, sino fets.

La próxima semana publicarém lo número extraordinari corresponent al mes de Juliol.

La calor apreta molt; pero per aixó no 'ns desanimém, perquè tenim la seguretá de apretar molt més nosaltres que la calor, contra 'ls farsants de la política.

L' esperit capallanesh vá infiltrantse per tot arréu com una taca d' oli.

L' altre dia l' editor de LA CAMPANA rebé l' atenta visita de un inspector d' ordre públich, provist de un ofici del gobernador civil, ordenant entre otras midas, lo sequestro del álbum titulat *Presbiterias*.

De manera que 'ls capelláns del álbum están avuy en poder de l' autoritat, poch menos qu' equiparats ab los anarquistas detinguts ab motiu del atentat dels Cambis nous.

Com tenim la convicció íntima de que 'ls Pares de familia no son agens á aquesta barrabassada gubernativa, no podém menos de donarlos las mes expressivas gracias.

L' assumpto será entregat probablement als Tribunals y davant d' ells, l' editor del álbum farà valer lo dret que 'l assisteix.

Veurem si en las balansas de la Justicia pesarà mes un capellá que un ciudadá qualsevol, subjecte á la crítica, á la guassa y á la caricatura.

Nosaltres no creyém que tal cosa succeheixi, perquè 'ns inspira horror l' idea de que la Justicia pugui tenir las balansas desajustadas.

En lo debat sobre la qüestió de Cuba, res s' ha posat en clar. Los generals que han parlat han procurat únicament treure's el mort de sobre, y respecte en Cánovas ha demostrat que no sab absolutament per quins mars navega.

Ha anunciat que continuarà enviant á Cuba mes homes y mes diners.

Ni una idea, ni un pensament, ni un projecte que pugui tranquilisar al país.

Lo pou sense fondo continúa obert, y junt á la boca hi ha un mónstruo tiranhi diners y homes.

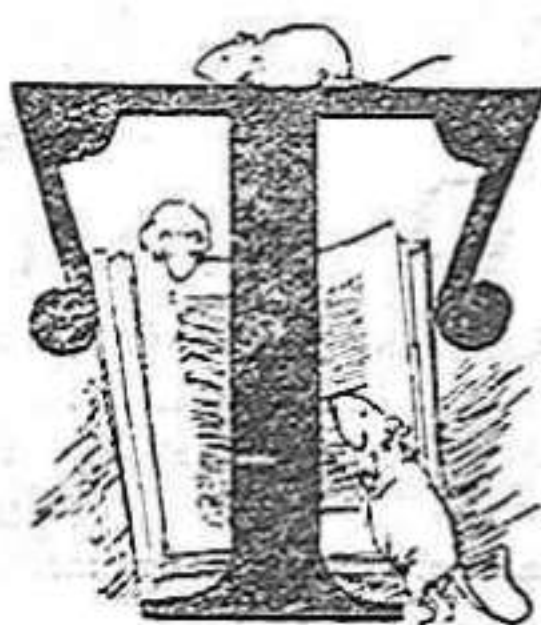
CARTAS DE FORA.—*Vilanova d' Escornalbau*.—Lo dia de Sant Pere s' inaugura una nova capella ab la imatge del Cor de Jesús, construhida á expensas de uns quants infelissos, que seguint las inspiracions rectorals se creuen haver fet una gran cosa. ¡Quant més valdria emplear aquests recursos en fer obras de misericordia! May havia demanat Jesucrist que 's fés de fanch ó d' asla figura ó imatge seva, y en cambi recomanà

sempre la práctica de la caritat. Tenim aquí una pobla velleja que per efecte de la miseria ha acabat hasta per perdre la rahó, y no hi ha cap mossén, ni cap amich de mosséns que 's recordi d' ella per res. Mes s' estiman construhir altars suntuosos, creyent que aixis exerceixen millor que de altra manera las obras de misericordia, tan recomenadas en l' Evangeli.

. . . *Premiá de mar*.—Ha produhit molt bon efecte l' absolució recaiguda en causa sobre injurias que 'l regidor de aquest ajuntament Sr. Masriera y Soqué havia entaulat contra 'l vehi D. Pau Juliá. Los pobles veuen sempre ab gust las derrotas y decepcions del caciquisme.

. . . *Vilafranca del Panadés*.—¡Vaya una manera que té de profanar los sentimientos y las inspiraciones del immortal Clavé, o coro titulat *La Violeta* (a) dels Mansos. A pretext de que 'ls coros, segons ells diuen, han de ser independents, se dedican de quan en quan á las funciones de iglesia. Basta que las encargadas de organisarlas (que per portar faldillas sempre tenen mes partit) s' entenguin ab dos ó tres dels que remenan las círreras, porque 'ls Mansos, uns per hipocresia y altres porque no despenjan de mes alt, vagin á cantar cansóns, ab molt gust del Capitá Manaya. Diuemeny assistiren á Santa Maria. Detrás del altar en lo puesto destinat á cantar los coros hi cantaren los Mansos, ab escepció de tres ó quatre que mantenintse fidels á las ideas que professan van abstenirse de anarhi.

BUSCANT BARCOS

ORNI aviat y veji que no 'l enganyin.

—No passi cuydado, don Anton. Molt l'est de sé 'l que m' enganyí á mí. Tindrém barcos, que 'ns sortiran barato y resultarán de primera. ¡Ara veurá si en Beranger hi entén ó no en cosas maritimas!

Lo ministre 's cala la gorra, fa l' última cortesía á n' en Cánovas, baixa l' escala y 's planta al carrer. Apenas ha posat lo peu sobre l' acera, una mà 'l toca per l' espatilla.

—¿Es vosté 'l ministre de Marina?

—Jo mateix; pero ara no 'm puch entretenir. Necessito una barricada de barcos, y vaig á veure si 'n trobo.

—Ecco!—exclama l' altre ab un accent italiá y una veu de barítono, que faria obrir l' ull á qualsevol impressari d' ópera:—*io sono 'l representant de la casa Ansaldo.*

—¿Ansaldo? ¿Una companyia coreográfica, que l' any passat va treballar al *Eldorado* de Barcelona?

—No senyor: una empresa constructora de barcos de guerra, de pau y de pesca. Aquí porto l' album de mostrás.

Lo ministre de Marina obra uns ulls com uns imbornals, y 's posa á mirar lo mostruárie que l' italiá li presenta.

Allí hi ha de tot: desde 'l gussi ahont sóls hi caben incómo dament dugas personas, si no son gayre corpulentas, hasta l' acorassat del tipo del *Dándolo* y l' *Dullio*.

En Beranger s' enamora desseguída de dos *cruceros* de bonica presencia y mida *regular*, que figuren en las primeras planas darrera dels falutzos y yatchs de recreo.

—¿Quánt val aixó?

—Setze milions de liras.

—¿Cada un ó la dotzena?

—*Corpo di Baco!*... ¡Que tot un ministre de Marina gastí aquestas bromas!... Setze milions cada un.

—Pues me semblan carots.

—¡No ho digni aixó! A quinze milions, jo n' hi compro. Crengui que si ls doném per setze, es porque 'ls temps van malament y molts dias ni 's toca estrena.

—¡Pero, caramba!... ¡Tanta lira per un barco!

—¡Oh, miris el género, també!... Son níquelats, tenen máquina de sis mil caballs, caminan vint millas per hora, encara que sigui de nit y per mars desconeguts....

—¡Vaja!... ¿Els dona per dotze?

—Ni per tretze

—Donchs confitissels. En un altre puesto 'ls trobaré més barato.—

Y juntant l' acció á la paraula, lo ministre de Marina gira l' esquena al corredor italiá, y d' un salt se planta á Trieste.

En l' arsenal austriach hi ha un acorassat á punt d' acabar-se.

—¡Bonich barco!—fa en Beranger, per entrar en conversa ab el constructor

—Si; no té res de lleig.

—Y no deu ser gayre car.

—Deu milions de pessetas.

—¡Fet!—exclama 'l nostre ministre, desitjós d' agafar al altre per la paraula.

—¿Qué vol dir fet? Ho será dintre de pochos dias; ara encare hi falta alguna cosa.

—Vull dir que per aquest preu me 'l quedo.

—¿De veras?... Lo mal es que ja hi ha qui se 'l ha quedat primer que vosté. Aquest barco ja té amo; es fet exprés y á la mida.

—¡Maló!—murmura 'l senyor Beranger ab visible contrarietat....—Jo 'm pensava que.... ¿No me 'n podria fé un parell com aquest, á corre-cuyta?

—No senyor; no hi treballém pel extranjer nosaltres.—

Lo ministre de Marina agafa altra vegada 'ls trastets, y 's dirigeix á Inglaterra.

Mes de dotze embarcacions s' están construhint en los astilleros de Southampton. En Beranger las examina una per una y no troba res que fassi per ell. Aquesta es massa rica, aquella massa gran; la d' aquí té 'l blindatge prim, la d' allá 'ls canons de poch calibre, l' una está venuda, l' altra está ventense....

El pobre ministre comensa ja á véures perdut. Ha promés á n' en Cánovas que portará barcos nous á España, y l' home está ja sospitant que si no se 'ls fa ell mateix de paper, haurá de tornar á Madrid ab la qua entre camas y las mans buydas.

Els d' Italia semblan cars y de carquinyolí; el de Trieste no es per vendre; els inglesos no resultan á la mida que necessari-tém.... ¿Cóm sortir del pas, donchs? ¿Qué dirá D. Anton si 'l ministre se li presenta sense la més insignificant embarcació?

—¡Qué diable!—exclama en Beranger, decidit á valer-se del últim recurs:—Jo no torno á casa sense haver fet res.—

Y sucant la ploma, escriu lo següent anunci, que fa publicar simultáneament en los principals diaris d' Europa:

BARCOS *Se 'n comprarà una partida, que 's pu-
guin donar á fiar.
Dirigirse á Madrid, ministeri de Marina.*

—¡Si ni aixis ne surten!—murmura en Beranger llegint l' anunci, ab profundissima amargura....

FANTASTICHE.

LO MILLOR OFICI

Deu lo guard. Tinch un baylet,

y estich buscant la manera de donarli una carrera

ó un ofici lluhidet.

Mes no sabent quin triar,

avants de resoldre ré,

vinch á veure si vosté me voldria aconsellar.

¿Quin es l' ofici milló pel qual haig de decantarme?

Fassi 'l favor de guiar-me, que 'l escolto ab atenció.

—Ab franquesa us ho haig de di; avuy, busquéu hont busquéu,

per totas parts trobaréu cent lleguas de mal camí.

Arts, industrias, professions, tot de tal manera 's posa,

que no se sent altra cosa que crits y lamentacions.

—¡Massa que 'l sé aquest perill! pero ¿cóm ho haig d' arreglar?

¡Jo be tinch de procurar pel porvenir del meu fill!

—¿Te forsa lletra?

—Una mica;

llegeix lo que 's diu corrent, escriu bastant guapament y hasta resta y multiplica.

—¿Es dir qu' es viu?

—No 'n fa alarde,

pero 'm sembla que, ensenyat, entraria molt aviat

en la gramática.... parda.

—¡Oh! Pues que vagi següent: sense 'l menor sacrifici

li podéu dá un gran ofici....

—¿De veras? Diguimel; ¿quin?

¿Tapicer?

—N' hi ha á cents en vaga.

—¿Fornor?

—¡Si ja no 's ven pá!

—¿Pintor?

—¡Tots van á captá!

—¿Manyá?

—¡Vaya un' altra plaga!

—Donchs ja hi acabat la llista.

—L' ofici que al noy convé no es manyá, ni sabbat,

ni paleta, ni lampista.

¿Volén véurel prosperá de debó y en plasso bren?

Pues seguín el consell meu: ¡que tiri per capellá!

Es l' ofici que més dona,

el que més prompte es aprés,

el que fá ab més rapidés lluhí 'l pel de la persona;

el que per dret natural las conciencias catequiza y l' únich que simbolisa

la producció nacional.

Pel capellá may pedrega,

ni may los traballs decauen;

totas las gangas que cauhen ell es qui las arreplega.

¿Hi ha inundacions ó naufragis? Funerals á tota orquesta.

¿Hi ha una guerra ó una pesta? Ell se cuyda dels sufragis.

Cobra quan al mon vemim, cobra quan ab batejém,

cobra 'l dia que 'ns casém, cobra 'l dia que 'ns morim.

L' olla seva sempre bull,

lo seu camp sempre es brotat y; fassi sech ó humitat,

lo capellá sempre cull.

¡Creyeume á mí! Per nadá sense perill d' ofegarse,

res tan segur com posarse carbassas de capellá!

—¡M' ha entusiasmat l' inventari!

—¡Aquest es lo camí dret!

—Vaig á buscá 'l meu baylet,

y 'l tragino al seminari.

C. GUMÁ.

JOSEPH AMAT Y CAPMANY

JA un home de talent y un carácter. Advocat ilustre de Figueras, sa ciutat natal, y escriptor distingit, ab la mateixa facilitat y soltura manejava la llengua catalana que la castellana y cultivava la poesia lirica que la dramática. Republicà y lliure-pensador de tota la vida, jamay sentí 'l mes mínim defalliment.

Pertanyia á aquella joventut ardorosa que tan brau impuls imprimí á la Revolució de Setembre de 1868. Donant una curta treva á sos estudis universitaris, contribuí á fundar lo Club republicá d' estudiants, dedicant á la propaganda de la idea, sa paraula eloqüent y sa ben trempada ploma. En los periódichs *La Razón*, *El Independiente* y *La Independencia* solia publicar sos treballs polítics; las columnas de LA CAMPANA DE GRACIA, en sa primera época, se veieren honradas en molts ocasions ab los seus escrits.

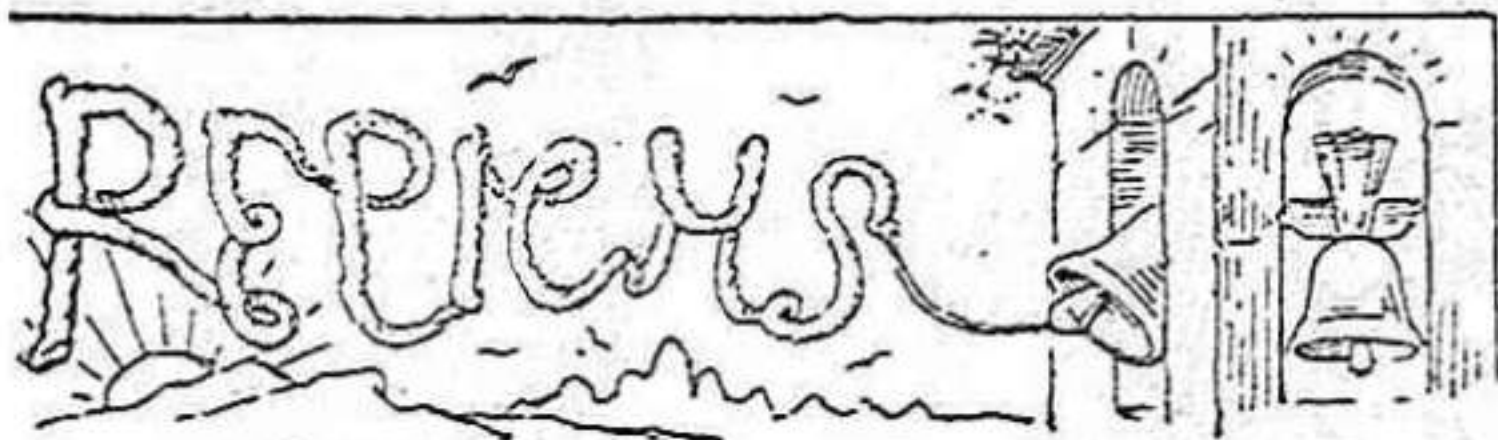
Després terminá la carrera y s' establí en la capital del Ampurdá, ahont sigué l' amparo de tots quants necessitaren de sos serveys professionals.

Valent lo que valia, no sabém que hagués desempenyat may cap càrrech públich. Era pur y digne y odiava las miserias de la realitat. Pero may desmayá ni en los seus principis, ni en la seva conducta pulera é irreprochable.

Com á lliure-pensador convensut, sigué refractari á la influencia de la reacció ultramontana que tot ho perverteix: civilment se casá, civilment inscrigué als fills de son matrimoni y ha mort fora de tota religió positiva, encomanant que civilment se l' enterrés, y ab modestia, sense aparato, ni altre acompanyament que l' de sa familia.

Havent consagrat tota la seva existencia al treball, ha mort casi pobre, deixant en lo major desamparo á sa desconsolada viuda, á sos fills, lo propi que á son anciá pare. No en vá tingué sempre per divisa l' honor, la dignitat y l' desinterés, qualitats que no proporcionan després de la vida, altra herencia, que l' respecte á la bona memoria dels que las han sustentadas.

A la familia del entranyable amic enviém avuy l' expresió del nostre condol mes intim y als republicans ampurdanesos lo pésam mes sentit per lo gran buit que deixa en las filas democráticas la mort de n Joseph Amat y Capmany.

propósit de las simpáticas demostracions fetas als músichs francesos pel poble de Barcelona, diu el *Brusi* que á ningú se li ha ocorregut que puguin ser lo trombón, el bombo y l' contrabaix los millors instruments per iniciar alianças.

Crech que l' *Brusi* está molt lluny de comprendre la música de determinats concerts.

Visqui ab la seva ilusió tant temps com vulgui, que l' poble republicá espanyol ja li anirá dihent de *Mar-sellesas*.

Perque l' senador Sr. Merelo vá proferir en lo Senat algunas xansas anti-ultramontanas, l' apotecari Fabié, convertit en un vas de magnesia efervescet, vá interrompre'l.

—Calma—digué l' Sr. Merelo—y pensi que jo hi escoltat ab molt respecte tot quant aquí s' ha dit moltes vegadas contra las mevas creencias y conviccions.

L' apotecari Fabié:—Sempre l' escolto ab respecte, per mes que senti dolor per lo que acaba de dir.

Lo Sr. Merelo podia haverli respost:

—Si sent dolor no s' apuri, que á la má té aliviar-se'l: fassis unas bonas fregas de bálsam de Oppodeldock.

L' ex-héroe de Sagunto se n ha anat á passar l' istiu á Santander, ahont, segons diuhen, se proposa pendre l'ls banys de mar.

Quan se trobi ab l' aygua al coll, pensi una cosa. Pensi que ja té la pell en remull.

A Nova York s' están fent preparatius per pintar interiorment la célebre estatua regalada per Fransa, que representa la *Libertat illuminant al mon*.

Resulta que al poble yankee se li ha rovellat la *Libertat*... y ara ha de pintársela.

A pesar de que l'ls assumptos pendents de resolució de las Cámaras tenen un interés extraordinari, fugint de la calor de Madrid han tornat á Barcelona l'ls senadors Sedó, Saforcada, Planas y Casals y Marqués de Alella y l'ls diputats Coll y Pujol, Badia y Andreu y alguns altres.

Encare que aquests individuos res deguin al país que aparentan representar, d' ells pot dir-se á boca plena que *no volen guanyar las actas ab lo suor del seu front*.

Fá riure lo que passa ab la qüestió de Hisenda. En Navarro Reverter s' arregla ab tothom, menos ab lo país, quals interessos administra.

Concert ab los naviers pera l' impost de navegació; concert ab los de la pesca pera l' impost de la sal; concert ab los Rotschild pera l' negoci de las minas de Almadén; concert ab la Tabacalera pera l' negoci de la prórroga...

¡Cas singular!...

May s' havían vist tants concerts, y tant *desconcert* á la vegada.

Grans festas á Barcelona en obsequi del cardenal Casanyas, bisbe de la Seu de Urgell y príncep d' Andorra.

Las serenatas, las recepcions, los áplats suculents contrastan verdaderament ab l' humilitat evangélica y ab los exemples de pobresa que constantment donava Jesús als seus deixebles.

¡Y després dirán que la CAMPANA DE GRACIA es tan impia!...

Precisament la CAMPANA qu' está cridant á tots aquests senyors de las festas, al ordre religiós!...

Apuntin. Lo gobernador de Madrid ha tingut á bé prohibir las representacions de *La baraja francesa*, sarsuela que s' ha vingut representant durant molts anys en tots los teatros d' Espanya ab general aplauso.

Causa de la prohibició: la circunstancia de que un dels seus números musicals, té algun parecut ab lo cant litúrgich *Tantum ergo*.

Ja que s' tracta de la *Baraja francesa*, diguém en bon castellá:—*Paciencia y barajar*.

Días vindrán en que s' tomará la truita, y llavors prohibirém l' execució del *Tantum ergo* en todas las iglesias, á pretext de que té algun parecut ab un número musical de *La baraja francesa*.

Chacún son tour, lo que traduht lliurement vol dir que las professons han de tornar sempre á la iglesia de ahont han sortit.

A l' any 54 lo govern de la nació s' distingía per sos escándols financiers y per las polacadas mes cínicas qu' escandalisavan al país.

De la indignació pública n brotá l' espurna qu' encengué la revolució.

En Cánovas, llavors era jove, y escrigué lo célebre manifest del Manzanares.

¿No s' trobará avuy una ma enérgica que li refregui pels bigotis?

Hem tingut al Congrés una contestació al mensatge de la corona, redactada per en Paco Romero.

Y un' altra contestació al mateix mensatge, redactada per en Paco Silvela.

Un verdader certámen escolar. Un Paco disputant lo premi al altre Paco.

¿Y qui l' ha guanyat en definitiva?

Ni l' un ni l' altre.

En concepte del país, tants Pacos, tantas carbassas.

Res mes trist que las manifestacions fetas en lo Senat per l' ex-héroe de Sagunto. Va presentarse com un *guerrero* de cor tan sensible, que quan veyá desembarcar als soldats de la patria, li espurnejavan els ulls. Ara calculin si ab els ulls humits pel plor, podia fer la guerra á n' els mambissos.

Respecte al porvenir, ell no hi veu cap solució. S' hauria d' ocupar l' isla militarment, envianthi 400 mil homes y gastant durant cinch anys 5 mil milions de pessetas.

Sempre l' pessimisme per guía.

Tant se valdria sostenir la solució de regalar la isla als insurrectes.

Pero en aquest cas, sobre l' isla se l'ls hauria de donar per torna... *las garrofas* de Sagunto.

Un casat de fresch, empren lo viatge de boda, y al instalarse en un compartiment de un wagó de primera classe, s' treu la petaca y regala un parell de puros al conductor del tren.

Y li diu:

—Acabo de casarme, y m' faria un gran favor, si no deixava pujar á ningú més.

—Procurarém evitarho,—díu lo conductor agrahit.

A l' estació immediata, obra de bat á bat la portella, y fica dintre del compartiment á tota una familia.

Lo nuvi li pega una mirada d' extranyesa é irritació á un mateix temps.

Lo conductor li díu:

—Mestre, hi encés un dels puros, y li hagut de llansar á la primera pipada... Era de la Tabacalera!

Un empleat consulta al metje á causa de uns dolors molt cruels en tot lo cos que no l' deixan dormir.

—Vamos á veure—díu lo doctor—¿ahont sent lo dolor mes agut?

Resposta del empleat:

—A l' oficina.

XARADA

Es primera part del cos, dos y prima s' pronuncia quan á un gos se li adverteix que algun objecte li tiran; la Primera ab dos y tersa, un curiós ofici indica; está escrit un nom de dona, en primera, quarta y quinta, y total d' establiment, es nom que se determina, per lo género que té, com en ell molt bé s' precisa.

J. SADURNÍ M. DE LA V.

MUNDANSA

Una colla molt alegre anant: la tot á enterrar al trobarse á Vistalegre una total van ballar.

P. P. P. P.

TRENCA-CLOSCAS

DO RE LA

Formar ab aquestas notas musicals lo nom de una ciutat espanyola.

S. ROCH.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8.—Poble catalá.
- 1 4 7 1 4 7 4.—Nom de dona.
- 4 7 8 3 4 5.—Carrer de Barcelona.
- 1 4 5 8 4 — > >
- 4 5 8 5 — > >
- 1 2 6.— > >
- 7 8.—Nota musical.
- 2.—Vocal.

J. ASENSIO.

GEROGLIFICH

:

+

I :

— SA

DAT

JAUME DEL CORREU.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans Rafel A., Un Assurtimentaire, Barberillo Sué, J. T. P. (Bagarro), J. Carbonell Serra, Ohiverta, J. Tomás Biscamps, R. Homedes Mundo, F. Morera (a) Barberillo, Remolin R., Un Buroi, Un admirador del Guerra, Un Vallsense, Cintet Brun, Nerhimberata, Toful Rusca, Enrich Pixolet, J. Arubins, Un Polítich cessant, J. Romanos y Salvador Portas:—*Lo qu' enviam aquesta senmana no fu per casa.*

Ciudadans M. Sisteria, Janet dels Alls, J. Asensio, G. Bertran, Escolá Vilafrangui, J. S. P. de Vilafranca, Pau dels Matxos, Silvestre de la Mieta, M. Fernandez, Antonet del Vendrell, Emili Revoltos, Rafel Rutllant, J. Obis y Fernando Garcia:—*Insertarem alguna cosa de lo que vns remeten.*

Ciudad J. C. (Premia: No podém fer mérit de la noticia: si tingússim de anunciar todas las festas majors, no tindriam prou espay en LA CAMPANA.—A. del Corral: Vá bastant bé; pero ja seria ocasio de buscar termas nous.—A. Badia Cantarell: Es fluix.—Jep de Jepsus: Gracias per l' envió: no obstant del article sols hém rebut las dos ultimas quartillas; las demés devian extraviarse.—Aguileta: Ho aprofitarém.—T. C. Muntané: Vá bé.—Amadeo: Hem llegit ab interés sa sentida carta: los versos pera ser dignes de aquell á qui s' dedican, haurian de ser millors. L' altra composició es fluixa.—Japet de l' Orga: Rebut l' envió: va molt bé.—anton del Singlot: Ho aprofitarém.—P. P. T.: Procurarém complaure'l.—J. R. F. de Vilafranca: No vns fá l' pés.—Felix Cana: Los versos van bé.—S. Alsina y C.: Ho mirarém.—Pau Plá: Hi ha dos versos molt dolents.—J. Staramsa: La xarada vá bé; pero s' ha descuidat de acompanyar la solució.—Marangi: Ho aprofitarém.—Albert del Ros: Encare que bastant frívola, esta ben versificada.—Peret del Café: Los versos son incorrectes: s' aprofitará l' gerooglifich.

AVIS INTERESSANT

Prohibida la venta de

PRESBITERIAS

y recullida per disposició gubernativa l' edició d' aquesta famosa obra, ens veyém privats de servir al públich fins que quedí resolt aquest incident.

ANTONI LOPEZ, editor.—Rambla del Mrtg, 20

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.

Auca de la guerra de Cuba

Historia que LA CAMPANA fa del lio de l' Habana.

Al Baire, poble reduhit, es lliensat lo primer crit.

Don Arseni se n' hi vá, dibent qu' ell ho arreglará.

Y ho diu de tan bona fé que al sé allí no arregla ré.

Nostres governs, espantats, vinga abocarhi soldats.

Lo clero en capitals variars organisa grans plegarias.

Mentres aqui estém pregant, allí ens van socarrimant.

Quan lo foch ja n' ha fet prou, s' ennuvola y iplou que plou!

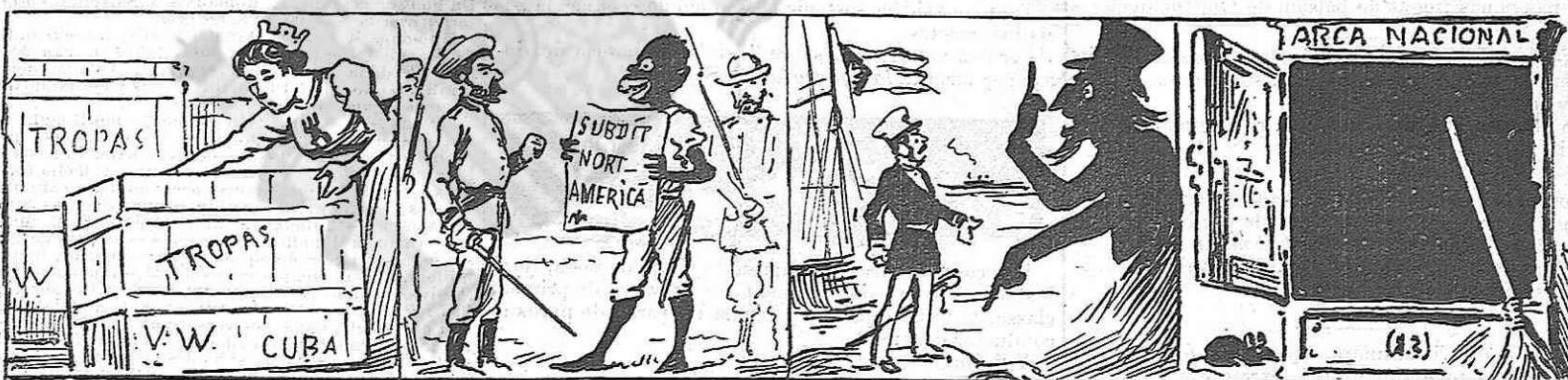

Los generals no s' entenen; los uns van y 'ls altres venen.

Lo govern americá ¡quin modo de vigilà!

Per fi l' home del llorón torna més motxo que 'l mon.

Hi va en Weyler, y ab molt zel fa la trocha de Mariel.

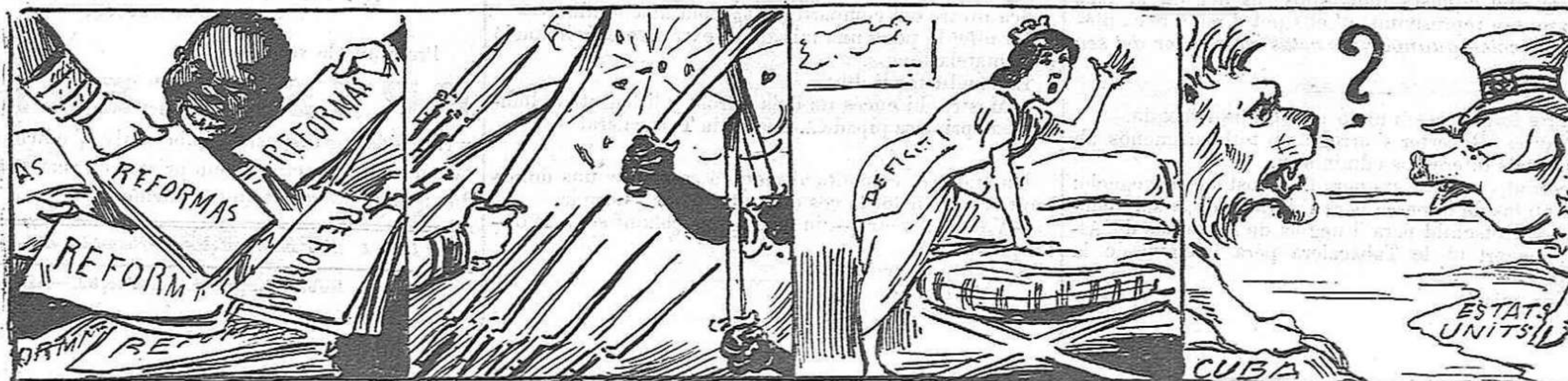

A pesar dels seus esforços, hem d' enviarhi més reforços.

¿Fem quatre ó cinch presoners? Tots son súbdits extranyers.

¿Apresém expedicions? Hem de dar satisfaccions.

En las arcas nacionals ja no hi quedan ni dos rals.

Hi ha qui creu que, mes que ab mormas, s' ha d' acabá allí ab reformas.

Altres diuen qu' es milló arreglarho ab el bastó.

Veyent tot aquest bullit l' Espanya s' entorna al llit.

Y aixís el problema está, ¿De quin modo 's resoldrá?